

ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર ઈનિક આયોજિત સાહિત્ય સરિતા ગુપ્ત. આયોજક : પ્રદીપ રાવલ

શિવરાત્રી

બેઠકનાનું વિના

બેઠકનાનું પરેલ

૧૦, જ્યોતિન્દ્ર મહેતા

NOG સાહિત્ય ગૃહ (૧)

NOG NO.: S.S.0059

પ્રકાર: ગાંધી-લેખ.

વિષય: જાહેર જુવન-

સમાજ સેવા.

શિર્ષક: 'કરો સેવા-ચૂકવો અધા'.

શાલ્લો: ૩૪૦.

નામ: જયકાન્ત થેલાએટી પ્રાર્થે'.

આ સમગ્ર સ્થાની ઉપર જન્મ

ધારણ કરનાર, અગાધીત જીવ સ્થુટિમા, માનવ જ

એક હોવો

જીવછે, સમાજસેવાનો લાભ

મેળવેલે, અને તે સમાજસેવા કરી સમાજનું અધા

ચૂકવયાનો ભાસુર પ્રયત્ન પણ કરેછે.

સમાજનું અધા ચૂકવું દરેક માનવી માટે અસ્તંભછે.

દરેક માનવી, જાણે- અણાએ, અનેક વ્યક્તિનો

પાસેથી અધારનીય પ્રેમ-લાગાઈ અકલ્યનિય

અણાધારો સહકાર, તેમજ જરૂરત મુજબ આધાર્ક

સહકાર પ્રાસ કરતો હોવછે, જે રોકડમાં હોયકે

રાહિતા રવરૂપે !

શૈક્ષણિક હોયકે, તબીબી !

ટૂકમા માનવ જીવન એટલે

જાહેર જુવન તુ અધિભાજ્ય અંગ !

માનવીઓ માટે,

માનવતા જીવંત રાખવા ,

માનવીઓ હારા ચાલનું

જાહેર જુવન !

સમાજ સેવા માનવ જીવનમાં પ્રત્યક્ષ તેમજ પરોક્ષ

નીતે વાણેલાજાણે.

માનવ જીવનમાં પણ,

જાહેર જીવન અને તેમાં પણ

સમાજ સેવા એ એક ઉત્તમ પડાવછે. જેમા માનવી,

સમાજ સેવા ના લીધેલા અધાને મદદ અંશે

ચૂકવયાનો નમ્બર પ્રયત્ન તો જરૂરે જરૂર કરી શકેછે,

અને દરેક વ્યક્તિ ની તે તેનિક ફરજ પણ બનેછે.

આ પડાવને કેવો ચશ્વાણી,

તેજોમય અને કિર્તિમાન બનાવવો તે દરેક મનુષ્યો

નીપર આધારિત, એક લીટમસ ટેક્ટ છે.

હાં, જાહેર જીવન અને સેવાના કાર્યમાં જોડાતા

પહેલા દરેક વ્યક્તિને નિઃસ્વાર્ય ભાવના, સર્વાઈસ

સાથે સાંદર્ઘી, તરફથાની જેવા તીવ્યમ ગૂઢો કેળવા

વિશેષ જરૂરી રહેછે.

ગંડા રાજકારણાની દૂર દૂર ભાગતો માનવીજ સાચો

સમાજ સેવક ગણી શકાય.

આજે દેશ- વિદેશની ની અનેક સંસારો, માનવામા

ન આપે તે રીતે, સમગ્ર જીવ સ્થુટિના જીવની રક્ષા

કરવાની સાચા તત્પર રહેછે, અને તેથીજ કદેવતાને

કે,

"સમાજ સેવા, એજ પ્રભુ સેવા!"

આસ્ટ્રેલિના પટ પર આવતી માનવ જીવની રજીત કે

કૂદરતી આસ્ટ્રેલ સમયે લાખો કરોડો લોકોના જાન

માલનું રક્ષા કરવાની અનેક નામી અનામી

સંસારોનાં, સેવાભાવી સ્થુટાંગારો સાથે સમાજસેવકો

માનવતાની આહુલેક જગાડવા મેદાનેંગ તીવ્યાજનેને

!

ભાવભી સલામ હોયો આપવો

પાર્થે' એ સાચા સમાજ સેવકોને.

NOG SS NO : 004

વિષય: જાહેર જીવન, સમાજ સેવા, સાહિત્ય સેવામાં

કડવા, મીઠા દ્ઘંની આપવીતી "

શાલ્લો: 333

પ્રકાર: ગાંધી લેખ.

શિર્ષક: વંદોળ

રામ સારો લેખક હતો, તેની પણી કચારેય

એક શાદી ન ઉદ્ઘારતી. તેણેને મન થતું કે જાહેર

જીવનમાં તે પણ કંઈક કાર્ય કરે પણ તેની પ્રગતિ

રામ સ્વીકારી શકે તેમ નનોતો. જે જે તેણી લખતી

રામ ઉંઘારીની કરી વગર મહેનોતો ભલાક મૂકી દેતો.

વાહ વાહ પામતો. એકવાર તેણી પણી ભિમાર પડી

તે લખી ન શકી. રામની કલમ અટકી ગઈ. આ

એંટોણ તે જાણી શક્યો ન નહિ ને તેણે આપવાની કચારો.

તેણી પણી જાણી થતી પોતાના વિચારો વહેણી કચારો

તેણી પણી જાણી થતી પોતાના વિચારો વહેણ

